Obłęd Pelagiusa

Obłęd
Pelagiusa

Autor:
Tsathenes

złowiek, który został cesarzem całego Tamriel, urodził się w 3E 119 jako Thoriz Pelagius Septim, książę Wayrest. Było to pod koniec świetlych rządów jego wujka, Antiochusa I. Wayrest przed narodzinami Pelagiusa przeżywało rozkwit, jako że król Magnus był ukochanym bratem Antiochusa.

Trudno powiedzieć, kiedy wystąpiły pierwsze objawy szaleństwa Pelagiusa, gdyż, prawdę mówiąc, pierwsza dekada jego żywota była naznaczona szczególnym nasileniem szaleństwa w całej krainie. Gdy Pelagius miał nieco ponad rok, zmarł Antiochus, a Kintyra, jego córka, wstąpiła na tron za przyzwoleniem ogółu. Kintyra II była kuzynką Pelagiusa, ponadto niezwykle utalentowaną mistyczką i czarodziejką. Gdyby potrafiła patrzeć w przyszłość, z pewnością uciekłaby ze swych pałacowych komnat.

Historię wojny o czerwony diament spisano w wielu akademickich dziennikach, większość historyków zgadza się jednak, że Kintyra II padła ofiarą uzurpatora - Uriela, który był kuzynem jej i Pelagiusa. Wszystko działo się za pełnym przyzwoleniem jego matki, Potemy, tak zwanej Wilczycy, Pani Samotni. Rok po jej koronacji Kintyra została złapana na terenie Glenpoint i uwięziona w tamtejszych lochach.

Gdy książę objął tron, obwołując się Urielem III, w całym Tamriel wybuchła wojna. Wysoka Skała z racji tego, że właśnie tam uwięziono cesarzową, stała się miejscem najkrwawszych bitew. Ojciec Pelagiusa, król Magnus, sprzymierzył się ze swoim bratem, Cephorusem, przez co obaj ściągnęli gniew Uriela III i królowej Potemy na całe Wayrest. Sam Pelagius wraz z braćmi, siostrami i matką Utheillą schronił się na wyspie Balfiera. Utheilla pochodziła z rodu Direnich, a mury jej rodzinnej posiadłości wciąż mieszczą się na tej pradawnej wyspie.

Na szczęście istnieją świadectwa dotyczące dzieciństwa Pelagiusa podczas pobytu na Balfierze, spisane przez gości oraz opiekunki. Każdy, kto go spotkał, mówił o nim jako o przystojnym, miłym chłopcu, który interesował się ćwiczeniami fizycznymi, magią i muzyką. Choć nie posiadał zmysłu bezstronności tak potrzebnego dyplomatom, wydawał się idealnym kandydatem na przyszłego członka dynastii Septimów.

Gdy Pelagius miał osiem lat, Cephorus zabił Uriela III w bitwie pod Ichidag, ogłaszając się cesarzem Cephorusem I, a przez następne dziesięć lat swoich rządów toczył boje z Potemą. Pierwszą bitwą młodzieńca było oblężenie Samotni, które zakończyło się śmiercią Potemy i tym samym wojna wreszcie dobiegła końca. W geście wdzięczności Cephorus oddał tron Samotni Pelagiusowi.

Wtedy to właśnie zaczynają się objawiać osobliwości w zachowaniu Pelagiusa. Pewnego razu kilku dyplomatów przebywających w Samotni zdobyło się na słowa krytyki wobec ulubionego cesarskiego bratanka. Przez pierwsze dwa lata swoich rządów Pelagius był, delikatnie mówiąc, znany ze swoich niezwykle gwałtownych zmian wagi ciała. W cztery miesiące po objęciu przez niego tronu dyplomata z Ebonheart nazwał Pelagiusa „Krzepkim i serdecznym duchem, o tak dużym sercu, że aż urosła mu talia". Pięć miesięcy później przebywająca na dworze z wizytą księżniczka z Pierwszej Twierdzy napisała do brata, że „uścisk dłoni króla przypominał dotyk szkieletu. Pelagius w istocie jest wielce wychudzony".

Cephorus nigdy się nie ożenił i umarł nie zostawiając po sobie potomka. Miało to miejsce trzy lata po oblężeniu Samotnego Królestwa. Ojciec Pelagiusa był jedynym żyjącym bratem cesarza, stąd porzucił on panowanie w Wayrest i zamieszkał w Cesarskim Mieście, przybierając imię Magnus I. Wszyscy wiedzieli, że jest stary, zaś Pelagius był jego najstarszym dzieckiem. Stąd uwaga całego Tamriel skupiła się na Królestwie Pogranicza.

W tym okresie dziwactwa cesarskiego syna zaczynały mu przynosić złą sławę. Zapewne wszyscy znają historię o tym, jak Pelagius zamknął w jednej z komnat młodych książąt, księżniczki Silvenaru i siebie samego. Wypuścił ich dopiero wtedy, gdy pod drzwiami wsunięto mu gotowy do podpisania dokument o wypowiedzeniu wojny. Pewnego razu, podczas jednego ze świątecznych przemówień rozdarł na strzępy swoje szaty - wtedy to jego doradcy zaczęli pilnie go obserwować. Na rozkaz samego Magnusa Pelagius ożenił się z piękną dziedziczką pradawnego rodu mrocznych elfów, Katariah Ra'athim.

Norscy książęta poślubiający mroczne elfki rzadko zjednują sobie tym sposobem poważanie. Uczeni wymieniają dwa powody zawarcia tego małżeństwa. Po pierwsze, Magnus próbował polepszyć swoje stosunki z Ebonheart, skąd pochodził klan Ra'athim. Sąsiadująca kraina, Mournhold, była sojusznikiem Cesarstwa od samego początku, zaś małżonek królowej Barenziah wygrał wiele bitew podczas wojny o czerwony diament. Ebonheart potajemnie wspierało Uriela III i Potemę, lecz sekret ten szybko wyszedł na jaw.

Drugi powód miał podłoże bardziej osobiste: Katariah była piękną kobietą, ale i zręczną dyplomatką. Jeśli ktoś miał zatuszować efekty szaleństwa Pelagiusa, to tylko ona.

Ósmego dnia Drugiego Siewu (3E 145) Magnus I umarł w trakcie spokojnego snu. Jolethe, siostra Pelagiusa, objęła tron w Samotni, zaś on wraz z Katariah udał się do Cesarskiego Miasta, aby wziąć udział w koronacji nowego cesarza i cesarzowej Tamriel. Mawiano wtedy, że po włożeniu korony Pelagius na chwilę zemdlał, ale Katariah udało się go podtrzymać. Ponoć tylko ci, którzy stali najbliżej, mogli zobaczyć co tak naprawdę się stało.

Pelagius III nigdy tak naprawdę nie rządził Tamriel. Wszystkie decyzje podejmowała Katariah wraz z radą starszych, próbując powstrzymać Pelagiusa przed całkowitą kompromitacją. Tym niemniej krążyły różne opowieści o „rządach" Pelagiusa III.

Ponoć gdy na cesarski dwór przybył argoniański ambasador z Czarnoróży, Pelagius nalegał, że będzie mówił wyłącznie za pomocą serii pomruków i pisków, składających się na ojczysty język owego wysłannika.

Powszechnie znana była jego obsesja na punkcie czystości. Wielu gości opowiadało o tym, jak wczesnym rankiem budziły ich odgłosy intensywnego szorowania cesarskiego pałacu. Krąży nawet legenda, wedle której Pelagius, doglądając pracy swoich służących, potrafił niespodziewanie wyprożnić się na posadzkę, byle tylko sprzątacze mieli coś do roboty.

Gdy cesarz w pewnym momencie zaczął gryźć i atakować swoich gości, postanowiono wysłać go do prywatnego przytułku. Katariah została ogłoszona regentką w dwa lata po tym, jak Pelagius objął tron. Przez kolejne sześć lat cesarz przebywał w wielu rozmaitych, prywatnych domach opieki.

Ci, którzy zdradzili Cesarstwo, próbowali rozsiewać stek kłamstw o tym okresie. Wkrótce po wysłaniu cesarza w odosobnione miejsce, dostojna pani Katariah zaszła w ciążę. Naturalnie, zaraz rozeszły się plotki o niewiernej cesarzowej albo jeszcze bardziej absurdalne wieści na temat jej spisku przeciwko uwięzionemu Pelagiusowi, który tak naprawdę jest zdrowy na umyśle. Katariah dowiodła jednak, że ciąża jest skutkiem jej wizyty u męża. Z braku innych dowodów jako lojalni poddani zmuszeni jesteśmy uwierzyć jej na słowo. Drugie dziecię było owocem związku cesarzowej z jej następnym małżonkiem, Lariatem, co zostało podane do wiadomości publicznej.

Z tego maleństwa wyrośnie długoletni pan na Tamriel, Uriel IV. Pewnej ciepłej nocy w miesiącu Wschodzącego Słońca 34-letni Pelagius III umiera po ataku ostrej gorączki. Katariah I sprawowała rządy przez następne czterdzieści sześć lat, po których przekazała władzę Cassyndrowi, jedynemu dziecku, które miała z Pelagiusem.

Dziwaczne zachowanie Pelagiusa paradoksalnie zjednało mu sympatię prowincji, w której się narodził i gdzie zmarł. Drugi dzień Wschodzącego Słońca, który jest prawdopodobną datą jego śmierci (brak jednoznacznych świadectw w tej sprawie), obchodzi się pod nazwą Szalonego Pelagiusa. Tak oto jeden z najmniej poważanych cesarzy w historii dynastii Septimów stał się jednocześnie jednym z najsławniejszych.

Obłęd Pelagiusa

FormId	skyrim.esm:01ACF0
Owning plugin	skyrim.esm
Local FormId	01ACF0
Editor ID	Book3ValuableMadnessofPelagius
Inventory image	(none)
Menu art	HighPolyBasicBook04
Value (gold)	12
Type	Book or tome
Weight	1
Can be taken	Yes
Teaches	(none)
Inventory description	(none)
Keywords	VendorItemBook
Locations	273
Leveled lists	10
Scripts	0

© Bethesda Softworks LLC and the authors of the mods in the load order.
Exported and generated with SkyrimSourceExporter.